EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 513/2014

af 16. april 2014

om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af Rådets afgørelse 2007/125/RIA

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, artikel 84 og artikel 87, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Unionens mål om at sikre et højt sikkerhedsniveau inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i henhold til artikel 67, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bør bl.a. nås ved hjælp af foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet og ved koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og andre nationale myndigheder, herunder med Europol eller andre relevante EU-organer samt med relevante tredjelande og internationale organisationer.

(2) For at nå dette mål bør der gøres en øget indsats på EU-plan for at beskytte mennesker og goder mod de i stadig højere grad tværnationale trusler og støtte det arbejde, medlemsstaternes kompetente myndigheder udfører. Bl.a. terrorisme, organiseret kriminalitet, omrejsende kriminalitet, narkotikahandel, korruption, internetkriminalitet, menneskehandel og våbensmugling udgør fortsat en trussel mod Unionens interne sikkerhed.

(3) Strategien for den indre sikkerhed for Den Europæiske Union (»strategien for den indre sikkerhed«), som Rådet vedtog i februar 2010, udgør et fælles program for imødegåelse af disse fælles sikkerhedsproblemer. I Kommissionens meddelelse af 22. november 2010 med titlen »Strategien for EU's indre sikkerhed i praksis — Fem skridt hen imod et mere sikkert EU«, omsættes principperne for og retningslinjerne i strategien til konkrete aktioner ved, at der indkredses fem strategiske mål: at svække internationale kriminelle netværk, at forebygge terrorisme og håndtere radikalisering og rekruttering, at øge sikkerhedsniveauet for borgere og virksomheder i cyberspace, at styrke sikkerheden via grænseforvaltning samt at øge Unionens modstandsdygtighed over for kriser og katastrofer.

(4) Solidaritet mellem medlemsstaterne, en klar opgavefordeling, respekt for de grundlæggende rettigheder og friheds-rettigheder og retsstatsprincippet, et stærkt fokus på det globale perspektiv og på forbindelsen til og den nødvendige sammenhæng med den eksterne sikkerhed bør være hovedprincipperne for gennemførelsen af strategien for Unionens indre sikkerhed.

(5) For at fremme gennemførelsen af strategien for Unionens indre sikkerhed og sikre, at den bliver omsat i praksis, bør der oprettes og drives en fond for intern sikkerhed (»fonden«), via hvilken der kan ydes en passende finansiel EU-støtte til medlemsstaterne.

([1]) EUT C 299 af 4.10.2012, s. 108.
([2]) EUT C 277 af 13.9.2012, s. 23.
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 13.3.2014 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.4.2014.

(6) Fonden bør afspejle behovet for øget fleksibilitet og forenkling og samtidig overholde kravene med hensyn til forudsigelighed og sikre en retfærdig og gennemsigtig fordeling af midlerne med henblik på at opfylde de overordnede og specifikke mål, der er fastsat i denne forordning.

(7) Effektiviteten af foranstaltningerne og kvaliteten af bevillingsanvendelsen er grundprincipper for gennemførelsen af fonden. Endvidere bør fonden gennemføres på den mest effektive og brugervenlige måde.

(8) I en tid med stramme budgetter for Unionens politikker kræves der for at overvinde de økonomiske vanskeligheder fornyet fleksibilitet, innovative organisatoriske foranstaltninger, en bedre udnyttelse af de eksisterende strukturer og koordination mellem Unionens institutioner og agenturer og nationale myndigheder såvel som med tredjelande.

(9) Der er behov for at maksimere virkningen af EU-støtten ved at mobilisere, sammenlægge og supplere offentlige og private finansielle ressourcer.

(10) EU's politikcyklus, som blev fastlagt af Rådet den 8.-9. november 2010, sigter mod at behandle de væsentligste alvorlige og organiserede kriminalitetstrusler mod Unionen på en sammenhængende og metodisk måde gennem bedst muligt samarbejde mellem de relevante tjenester. Med henblik på at støtte en effektiv gennemførelse af denne flerårige cyklus bør der i forbindelse med finansieringen under instrumentet oprettet ved nærværende forordning (»instrumentet«) gøres brug af alle de mulige gennemførelsesmetoder fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([1]), herunder, hvor det er relevant, ved indirekte forvaltning, for at sikre rettidig og effektiv levering af aktiviteter og projekter.

(11) Som følge af de særlige juridiske forhold, der gør sig gældende i forbindelse med afsnit V i TEUF, er det ikke muligt at oprette fonden som et enkelt finansielt instrument. Fonden bør derfor oprettes som en overordnet ramme for Unionens finansielle støtte på området intern sikkerhed, som omfatter instrumentet, og det instrument for finansiel støtte til ydre grænser og visa, der indføres ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 ([2]). Denne overordnede ramme bør gennemføres ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 ([3]).

(12) Grænseoverskridende forbrydelser, såsom menneskehandel og kriminelle organisationers udnyttelse af ulovlig indvandring, kan behandles effektivt gennem politisamarbejde.

(13) De samlede midler til denne forordning og forordning (EU) nr. 515/2014 bør tilsammen udgøre finansieringsrammen i hele det tidsrum, fonden eksisterer, og udgøre det primære referencegrundlag for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning ([4]).

(14) Europa-Parlamentets beslutning af 23. oktober 2013 om organiseret kriminalitet, korruption og hvidvaskning af penge anerkendte, at bekæmpelsen af organiseret kriminalitet er en europæisk udfordring, og opfordrede til et forstærket samarbejde mellem medlemsstaterne på retshåndhævelsesområdet, eftersom effektiv imødegåelse af organiseret kriminalitet er afgørende for at beskytte den lovlige økonomi mod typiske kriminelle aktiviteter såsom hvidvaskning af udbytte fra kriminalitet.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (Se side 143 i denne EUT).

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 514/2014 af 16. april 2014 om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (Se side 112 i denne EUT).

([4]) EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

(15) Inden for den overordnede ramme, som fonden udgør, bør den finansielle støtte, der ydes inden for rammerne af instrumentet, støtte politisamarbejdet, udvekslingen af og adgangen til oplysninger, kriminalitetsforebyggelse og bekæmpelse af tværnational, grov og organiseret kriminalitet, herunder terrorisme, korruption, narkotikasmugling, menneskehandel og våbensmugling, udnyttelse af ulovlig immigration, seksuel udnyttelse af børn, distribution af billeder af børnemisbrug og børnepornografi, internetkriminalitet, hvidvaskning af udbytte fra kriminalitet, beskyttelsen af mennesker og kritisk infrastruktur mod sikkerhedsrelaterede hændelser og en effektiv styring af sikkerhedsrelaterede risici og kriser, idet der tages hensyn til de fælles politikker (strategier, politikcyklusser, programmer og handlingsplaner), lovgivningen og det praktiske samarbejde.

(16) Den finansielle bistand på disse områder bør navnlig støtte aktioner til fremme af fælles tværnationale aktioner, adgang til og udveksling af oplysninger, udveksling af bedste praksis, en lettere og mere sikker kommunikation og koordinering, uddannelse og udveksling af personale, analyse-, overvågnings- og evalueringsaktiviteter, omfattende trussels- og risikovurderinger i overensstemmelse med de kompetencer, der er fastsat i TEUF, bevidstgørelsesaktiviteter, afprøvning og validering af ny teknologi, kriminalteknisk forskning, erhvervelse af teknisk interoperabelt udstyr og samarbejde mellem medlemsstaterne og relevante EU-organer, herunder Europol. Den finansielle bistand på disse områder bør kun anvendes til at støtte aktioner, der er i overensstemmelse med Unionens prioriteter og initiativer, som er fastlagt på EU-plan, navnlig dem der er godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet.

(17) Inden for den omfattende ramme for Den Europæiske Unions narkotikastrategi, hvori der advokeres for en afbalanceret tilgang baseret på en samtidig reduktion af udbud og efterspørgsel, bør den finansielle bistand, der leveres gennem dette instrument, støtte alle aktioner med sigte på at forhindre og bekæmpe narkotikasmugling (udbudsreduktion), og i særdeleshed foranstaltninger rettet mod produktion, fremstilling, udvinding, salg, transport, import og eksport af ulovlige stoffer, herunder besiddelse og køb heraf i den hensigt at deltage i narkotikasmuglingsaktiviteter.

(18) Foranstaltninger i og i forbindelse med tredjelande, der støttes via instrumentet, bør vedtages i synergi og sammenhæng med andre aktioner uden for Unionen, som støttes via Unionens såvel geografiske som tematiske instrumenter for ekstern bistand. Ved gennemførelsen af sådanne aktioner bør der navnlig tilstræbes fuld sammenhæng med principperne og de generelle mål for Unionens optræden udadtil og udenrigspolitik i tilknytning til det pågældende land eller den pågældende region, de demokratiske principper og værdier, de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, retsstatsprincippet og tredjelandenes suverænitet. Foranstaltningerne bør ikke have til formål at støtte direkte udviklingsorienterede aktioner og bør så vidt muligt supplere den finansielle bistand, der ydes via instrumenterne for ekstern bistand. Det bør også tilstræbes at skabe sammenhæng med Unionens humanitære bistand, navnlig hvad angår gennemførelsen af kriseforanstaltninger.

(19) Instrumentet bør gennemføres under fuldstændig respekt for de rettigheder og principper, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og for Unionens internationale forpligtelser.

(20) I henhold til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) bør instrumentet støtte aktiviteter, som sikrer beskyttelse af børn mod vold, misbrug, udnyttelse og vanrøgt. Instrumentet bør endvidere støtte beskyttelsesforanstaltninger og bistand til børnevidner og -ofre, navnlig dem der er uledsagede eller på anden måde har behov for værgemål.

(21) Instrumentet bør supplere og styrke de aktiviteter, der gennemføres for at udvikle samarbejdet mellem Europol eller andre relevante EU-organer og medlemsstaterne med henblik på at nå målene i instrumentet inden for politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet og krisestyring. Dette betyder blandt andet, at medlemsstaterne, når de udarbejder deres nationale programmer, bør tage højde for den informationsdatabase, de analytiske redskaber og de operationelle og tekniske retningslinjer, der er udviklet af Europol, navnlig Europols informationssystem (EIS), Europols system for sikker udveksling af information (SIENA) og EU-trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet (SOCTA).

(22) Med henblik på at sikre en ensartet gennemførelse af fonden bør det EU-budget, der afsættes til instrumentet, gennemføres ved direkte og indirekte forvaltning, for så vidt angår de aktioner, der er af særlig interesse for Unionen (»EU-aktioner«), krisebistanden og den tekniske bistand, og ved delt forvaltning, for så vidt angår de nationale programmer og aktioner, der kræver administrativ fleksibilitet.

(23) For så vidt angår de midler, der er omfattet af delt forvaltning, er det nødvendigt at sikre, at medlemsstaternes nationale programmer er i overensstemmelse med EU-prioriteterne og -målene.

(24) De midler, der tildeles medlemsstaterne til gennemførelse via deres nationale programmer, bør fastsættes i denne forordning og fordeles på grundlag af klare, objektive og målbare kriterier. Disse kriterier bør vedrøre de offentlige goder, som medlemsstaterne skal beskytte, og graden af deres finansielle kapacitet til at sikre et højt internt sikkerhedsniveau, herunder deres befolkningers størrelse, deres territoriale størrelse og deres bruttonationalprodukt. Da SOCTA 2013 peger på den fremherskende betydning af havne og lufthavne som indførsels- og indrejsesteder, hvorigennem kriminelle organisationer kan smugle mennesker og ulovlige varer, bør de særligt svage punkter, som kriminalitetsruterne udgør ved disse ydre grænseovergange, endvidere afspejles i fordelingen af de ressourcer, der er til rådighed til aktioner gennemført af medlemsstaterne, ved hjælp af kriterier som er forbundet med antallet af passagerer og vægten af gods, der passerer gennem internationale luft- og søhavne.

(25) For at øge solidariteten og dele ansvaret for fælles EU-politikker, -strategier og -programmer bør medlemsstaterne opfordres til at anvende en del af de samlede midler, der er til rådighed for nationale programmer, til at behandle Unionens strategiske prioriteter, der er fastsat i bilag I til denne forordning. I forbindelse med projekter, der behandler disse prioriteter, bør Unionens bidrag til de samlede omkostninger øges til 90 % i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 514/2014.

(26) Loftet over de midler, der fortsat er til rådighed for Unionen, bør komplementere de midler, der tildeles medlemsstaterne til gennemførelsen af deres nationale programmer. Dette vil sikre, at Unionen er i stand til i et givet budgetår at støtte aktioner, der er af særlig interesse for Unionen såsom undersøgelser, afprøvning og validering af nye teknologier, tværnationale projekter, netværkssamarbejde og udveksling af bedste praksis, overvågning af gennemførelsen af den relevante EU-ret og af relevante EU-politikker og -aktioner i forbindelse med og i tredjelande. De støttede aktioner bør være i overensstemmelse med prioriteterne i Unionens relevante strategier, programmer, handlingsplaner og risiko- og trusselsvurderinger.

(27) For at bidrage til opfyldelsen af instrumentets generelle mål bør medlemsstaterne sikre, at deres nationale programmer indeholder aktioner, der behandler alle de specifikke mål i instrumentet, og at tildelingen af ressourcer til målene er proportional med udfordringerne og behovene og sikrer, at målene kan opfyldes. Hvis et nationalt program ikke behandler et af de specifikke mål, eller hvis bevillingen ligger under de minimumsprocentsatser, der er fastsat i denne forordning, bør den pågældende medlemsstat fremsætte en begrundelse i programmet.

(28) Med henblik på at styrke Unionens kapacitet til at reagere øjeblikkeligt på sikkerhedsrelaterede hændelser eller nye trusler mod Unionen bør det være muligt at yde krisebistand i overensstemmelse med den ramme, der er fastsat i forordning (EU) nr. 514/2014.

(29) Finansieringen fra EU-budgettet bør koncentreres om aktiviteter, hvor Unionens indgriben kan skabe en merværdi i forhold til medlemsstaternes indsats alene. Unionen er i forhold til medlemsstaterne bedre i stand til at behandle problemer, der går på tværs af grænserne, og skabe en platform for fælles strategier, hvorfor støtteberettigede aktiviteter i medfør af denne forordning navnlig bør være med til at styrke kapaciteten på nationalt plan og EU-plan og samarbejdet og koordineringen på tværs af grænserne og fremme netværkssamarbejdet, den gensidige tillid og udvekslingen af oplysninger og bedste praksis.

(30) For at supplere eller ændre bestemmelserne i denne forordning, hvad angår fastsættelsen af Unionens strategiske prioriteter, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i henhold til artikel 290 i TEUF for så vidt angår at ændre, tilføje eller slette de strategiske EU-prioriteter, der er opført i denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under det forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(31) Kommissionen bør i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, herunder udarbejdelsen af delegerede retsakter, høre eksperter fra alle medlemsstater.

(32) Kommissionen bør overvåge gennemførelsen af instrumentet i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 514/2014 ved hjælp af nøgleindikatorer til evaluering af resultater og virkninger. Disse indikatorer, herunder relevante baselinescenarier, bør udgøre minimumsgrundlaget for evalueringen af, i hvor høj grad instrumentets mål er blevet opfyldt.

(33) For at måle fondens resultater bør der fastlægges fælles indikatorer i forbindelse med hvert af instrumentets specifikke mål. Målingen af opfyldelsen af de specifikke mål ved hjælp af de fælles indikatorer gør det ikke obligatorisk at gennemføre de aktioner, der er relateret til disse indikatorer.

(34) Rådets afgørelse 2007/125/RIA [1] bør ophæves med forbehold af overgangsbestemmelserne i denne forordning.

(35) Målene for denne forordning, nemlig at styrke koordineringen og samarbejdet mellem de retshåndhævende myndigheder, forebygge og bekæmpe kriminalitet, beskytte mennesker og kritisk infrastruktur mod sikkerhedsrelaterede hændelser og øge medlemsstaternes og Unionens kapacitet til effektivt at forvalte sikkerhedsrelaterede risici og kriser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(36) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(37) I medfør af artikel 3 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, har Irland givet meddelelse om, at landet ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

(38) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Det Forenede Kongerige ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(39) Det er hensigtsmæssigt at tilpasse denne forordnings anvendelsesperiode til anvendelsesperioden for Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 [2]. Denne forordning bør derfor anvendes fra den 1. januar 2014 —

[1] Rådets afgørelse 2007/125/RIA af 12. februar 2007 om oprettelse for perioden 2007-2013 af særprogrammet »Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet« som en del af det generelle program om sikkerhed og beskyttelse af frihedsrettigheder (EUT L 58 af 24.2.2007, s. 7).

[2] Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Med denne forordning oprettes der et instrument for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring (»instrumentet«) som en del af Fonden for Intern Sikkerhed (»fonden«).

Med denne forordning og forordning (EU) nr. 515/2014 oprettes fonden for perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020.

2. I denne forordning fastsættes bestemmelser om

a) de mål, de støtteberettigede aktioner og de strategiske prioriteter, hvortil der skal ydes finansiel støtte via dette instrument

b) den generelle ramme for gennemførelsen af støtteberettigede aktioner

c) de midler, der stilles til rådighed inden for rammerne af instrumentet fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2020, og hvordan de skal fordeles.

3. Denne forordning fastsætter reglerne for anvendelsen af forordning (EU) nr. 514/2014.

4. Instrumentet finder ikke anvendelse på forhold, der er omfattet af programmet om retlige anliggender som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1382/2013 ([1]). Instrumentet kan dog omfatte aktioner, der sigter mod at tilskynde til samarbejde mellem retsmyndigheder og retshåndhævende myndigheder.

5. Der tilstræbes synergi, sammenhæng og komplementaritet med Unionens andre relevante finansielle instrumenter, som f.eks. civilbeskyttelsesordningen, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU ([2]), Horisont 2020, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 ([3]), det tredje flerårige EU-handlingsprogram for sundhed, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 282/2014 ([4]), Den Europæiske Unions Solidaritetsfond og instrumenterne for ekstern bistand, dvs. instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA II), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 231/2014 ([5]), det europæisk naboskabsinstrument, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 ([6]), instrumentet til udviklingssamarbejde, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1382/2013 af 17. december 2013 om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 73).
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 282/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et tredje EU-handlingsprogram for sundhed (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1350/2007/EF (EUT L 86 af 21.3.2014, s. 1).
([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 231/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA II) (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 11).
([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 27).

233/2014 ([1]), partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 234/2014 ([2]), det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 235/2014 ([3]), og instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 ([4]). Aktioner, der finansieres under denne forordning, må ikke modtage finansiel støtte til samme formål fra andre finansielle EU-instrumenter.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »politisamarbejde«: de specifikke foranstaltninger og typer af samarbejde, der inddrager alle medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. artikel 87 i TEUF

b) »udveksling af og adgang til oplysninger«: sikker indsamling, lagring, behandling, analyse og udveksling af oplysninger, der er relevante for de myndigheder, der er omhandlet i artikel 87 i TEUF, i forbindelse med forebyggelse, påvisning, efterforskning og retsforfølgning af straffelovsovertrædelser, navnlig tværnational, grov og organiseret kriminalitet

c) »forebyggelse af kriminalitet«: alle de foranstaltninger, der har til formål at mindske eller på anden måde bidrage til at mindske kriminaliteten og borgernes følelse af utryghed som defineret i artikel 2, stk. 2, i Rådets afgørelse 2009/902/RIA ([5])

d) »organiseret kriminalitet«: en strafbar adfærd, der er knyttet til medlemskab af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ([6])

e) »terrorisme«: alle former for forsætlige handlinger og overtrædelser som defineret i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA ([7])

f) »risiko- og krisestyring«: alle foranstaltninger vedrørende vurdering, forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme, organiseret kriminalitet og andre sikkerhedsrelaterede risici

g) »forebyggelse og beredskab«: alle foranstaltninger, der tager sigte på at forebygge og/eller mindske risikoen i forbindelse med mulige terrorangreb og andre sikkerhedsrelaterede risici

h) »konsekvensstyring«: en effektiv koordinering af de aktioner, der er iværksat på nationalt plan og/eller EU-plan for at reagere på og mindske virkningerne af terrorangreb eller andre sikkerhedsrelaterede hændelser

i) »kritisk infrastruktur«: et aktiv, netværk, system eller en del deraf, der er væsentligt eller væsentlig for opretholdelsen af vitale samfundsmæssige funktioner og menneskers sundhed, sikkerhed og økonomiske eller sociale velfærd, og hvis afbrydelse, overtrædelse eller ødelæggelse i væsentlig grad vil påvirke en medlemsstat eller Unionen som følge af, at disse funktioner ikke vil kunne opretholdes

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44).
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 234/2014 af 11. marts om oprettelse af et partnerskabsinstrument for samarbejde med tredjelande (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 77).
([3]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 235/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et finansieringsinstrument for demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 85).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 1).
([5]) Rådets afgørelse 2009/902/RIA af 30. november 2009 om oprettelse af et europæisk kriminalpræventivt net (EUCPN) og om ophævelse af afgørelse 2001/427/RIA (EUT L 321 af 8.12.2009, s. 44).
([6]) Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42).
([7]) Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EUT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

j) »krisesituationer«: alle sikkerhedsrelaterede hændelser eller nye trusler, som har eller kan have en betydelig negativ virkning for menneskers sikkerhed i en eller flere medlemsstater.

Artikel 3

Formål

1. Det generelle mål med instrumentet er at bidrage til at sikre et højt sikkerhedsniveau i Unionen.

2. Inden for rammerne af det generelle mål i stk. 1 bidrager instrumentet, i overensstemmelse med prioriteterne i Unionens relevante strategier, politikcyklusser, programmer og trussels- og risikovurderinger, til følgende specifikke mål:

a) kriminalitetsforebyggelse, bekæmpelse af tværnational, grov og organiseret kriminalitet, herunder terrorisme, og styrkelse af koordineringen af og samarbejdet mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og andre nationale myndigheder, herunder med Europol og andre relevante EU-organer samt med relevante tredjelande og internationale organisationer

b) forøgelse af medlemsstaternes og Unionens kapacitet til effektivt at styre sikkerhedsrelaterede risici og kriser samt af beredskabet og beskyttelsen af mennesker og kritisk infrastruktur mod terrorangreb og andre sikkerhedsrelaterede hændelser.

Opfyldelsen af de specifikke mål i instrumentet evalueres i overensstemmelse med artikel 55, stk. 2, i forordning nr. 514/2014 ved hjælp af fælles indikatorer, som fastsat i nærværende forordnings bilag II, og programspecifikke indikatorer, der indgår i nationale programmer.

3. For at nå de i stk. 1 og 2 omhandlede mål bidrager instrumentet til følgende operationelle mål:

a) at fremme og udvikle foranstaltninger for at styrke medlemsstaternes kapacitet til at forebygge kriminalitet og bekæmpe tværnational, grov og organiseret kriminalitet, herunder terrorisme, navnlig via partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor, udveksling af oplysninger og bedste praksis, adgang til oplysninger, interoperable teknologier, sammenlignelige statistikker, anvendt kriminologi, offentlig kommunikation og bevidstgørelse

b) at fremme og udvikle den administrative og operationelle koordinering, samarbejdet, den gensidige forståelse og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, andre nationale myndigheder, Europol eller andre relevante EU-organer og, hvor det er relevant, med tredjelande og internationale organisationer

c) at fremme og udvikle efter- og videreuddannelsesordninger, herunder vedrørende tekniske og faglige kompetencer og viden om forpligtelser i forhold til respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, i forbindelse med gennemførelsen af europæiske uddannelsespolitikker, bl.a. via særlige EU-udvekslingsprogrammer inden for retshåndhævelse, for derved at fremme en ægte europæisk rets- og retshåndhævelseskultur

d) at fremme og udvikle foranstaltninger, beskyttelsesforanstaltninger, mekanismer og bedste praksis for tidlig identifikation, beskyttelse af og støtte til vidner og ofre for forbrydelser, herunder terrorofre, og navnlig børnevidner og -ofre, navnlig dem der er uledsagede, eller som på anden måde har behov for værgemål

e) foranstaltninger, der styrker medlemsstaternes administrative og operationelle kapacitet til at beskytte kritisk infrastruktur i alle økonomiske sektorer, herunder via partnerskaber mellem den offentlige og den private sektor og forbedret koordinering, samarbejde, udveksling og formidling af knowhow og erfaringer inden for Unionen og med relevante tredjelande

f) sikre forbindelser og en effektiv koordinering mellem aktørerne i eksisterende sektorspecifikke systemer til tidlig varsling og krisesamarbejdsmekanismer på EU-plan og nationalt plan, herunder situationscentre, for at gøre det muligt hurtigt at få et omfattende og præcist overblik i krisesituationer, koordinere beredskabsforanstaltninger og udveksle offentligt tilgængelige, fortrolige og klassificerede informationer

g) foranstaltninger, der styrker medlemsstaternes og Unionens administrative og operationelle kapacitet til at udarbejde omfattende trussels- og risikovurderinger, som bygger på konkrete oplysninger og i overensstemmelse med prioriteter og initiativer identificeret på EU-plan, navnlig dem, der er godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet, for at sætte Unionen i stand til at udforme integrerede strategier på grundlag af fælles vurderinger i krisesituationer og at øge den gensidige forståelse af medlemsstaternes og partnerlandenes forskellige definitioner af trusselsniveauer.

4. Instrumentet bidrager også til finansieringen af teknisk bistand på medlemsstaternes eller Kommissionens initiativ.

5. Aktioner, der finansieres under instrumentet, skal gennemføres med fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og menneskers værdighed. Aktionerne skal navnlig overholde bestemmelserne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, EU's databeskyttelsesret og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK).

Medlemsstaterne skal navnlig, når som helst det er muligt, være særligt opmærksomme, når de gennemfører aktioner til beskyttelse af udsatte personer, herunder navnlig børn og uledsagede mindreårige.

Artikel 4

Støtteberettigede aktioner under nationale programmer

1. Inden for målene omhandlet i artikel 3 i nærværende forordning, i lyset af de vedtagne konklusioner fra den politiske dialog, jf. artikel 13 i forordning (EU) nr. 514/2014 og i overensstemmelse med målene for de nationale programmer som omhandlet i artikel 7 i nærværende forordning skal instrumentet støtte aktioner i medlemsstaterne, særlig dem på følgende liste:

a) aktioner til forbedring af politisamarbejdet og koordineringen mellem de retshåndhævende myndigheder, herunder med og mellem relevante EU-organer, særlig Europol og Eurojust, fælles efterforskningsteam og andre former for tværnationalt samarbejde, adgangen til og udvekslingen af oplysninger og interoperable teknologier

b) projekter, der fremmer netværkssamarbejde, offentlig-private partnerskaber, gensidig tillid, forståelse og læring, indkredsning, udveksling og formidling af knowhow, erfaringer og bedste praksis, informationsdeling, fælles situationsforståelse og forudseenhed, beredskabsplanlægning og interoperabilitet

c) analyse-, overvågnings- og evalueringsaktiviteter, herunder undersøgelser og trussels- og risikovurderinger samt konsekvensanalyser, som er evidensbaserede og i overensstemmelse med Unionens prioriteter og initiativer, navnlig dem som er godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet

d) bevidstgørelses-, formidlings- og kommunikationsaktiviteter

e) erhvervelse, vedligeholdelse af Unionens og de nationale it-systemer, der bidrager til opfyldelsen af målene i denne forordning, og/eller yderligere opdatering af IT-systemer og teknisk udstyr, herunder afprøvning af systemernes kompatibilitet, sikre faciliteter, infrastrukturer, tilknyttede bygninger og systemer, særlig informations- og kommunikationsteknologisystemer og komponenter hertil, på EU-plan, bl.a. med henblik på det europæiske samarbejde om internetsikkerhed og internetkriminalitet, navnlig med Europæisk Center til Bekæmpelse af IT-Kriminalitet

f) udveksling og uddannelse af personale og eksperter fra relevante myndigheder, herunder sprogundervisning og fælles øvelser eller programmer

g) foranstaltninger til anvendelse, overførsel, afprøvning og validering af nye metoder eller teknologier, herunder pilotprojekter og opfølgningsforanstaltninger til EU-finansierede sikkerhedsforskningsprojekter.

2. Inden for rammerne af målene i artikel 3 kan instrumentet også yde støtte til følgende aktioner i forbindelse med og i tredjelande:

a) aktioner til forbedring af politisamarbejdet og koordineringen mellem retshåndhævende myndigheder, herunder fælles efterforskningsteam og andre former for fælles operationer på tværs af grænserne, adgangen til og udvekslingen af oplysninger og interoperable teknologier

b) netværkssamarbejde, gensidig tillid, forståelse og læring, indkredsning, udveksling og formidling af knowhow, erfaringer og bedste praksis, informationsdeling, fælles situationsforståelse og forudseenhed, beredskabsplanlægning og interoperabilitet

c) udveksling og uddannelse af personale og eksperter fra relevante myndigheder.

Kommissionen og medlemsstaterne sikrer sammen med Tjenesten for EU's Optræden Udadtil koordinering vedrørende aktioner i eller i relation til tredjelande, som fastsat i artikel 3, stk. 5, i forordning (EU) nr. 514/2014.

KAPITEL II

FINANSIEL RAMME OG GENNEMFØRELSESRAMME

Artikel 5

Samlet budget og gennemførelse

1. Det samlede budget til gennemførelsen af instrumentet er på 1 004 mio. EUR i løbende priser.

2. De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.

3. Det samlede budget gennemføres ved hjælp af følgende:

a) nationale programmer, jf. artikel 7

b) EU-aktioner, jf. artikel 8

c) teknisk bistand, jf. artikel 9

d) krisebistand, jf. artikel 10.

4. Det budget, der er bevilget under instrumentet til EU-aktioner, som omhandlet i nærværende forordnings artikel 8, til teknisk bistand, som omhandlet i nærværende forordnings artikel 9, og til krisebistand, som omhandlet i nærværende forordnings artikel 10, gennemføres ved henholdsvis direkte og indirekte forvaltning i overensstemmelse med artikel 58, stk. 1, litra a) og c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ([1]).

Det budget, der er bevilget til de nationale programmer, som omhandlet i nærværende forordnings artikel 7, gennemføres ved delt forvaltning i overensstemmelse med artikel 58, stk. 1, litra b), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

5. Uden at det berører Europa-Parlamentets og Rådets prærogativer, skal det samlede budget anvendes som følger:

a) 662 mio. EUR til medlemsstaternes nationale programmer

b) 342 mio. EUR til EU-aktioner, krisebistand og teknisk bistand på Kommissionens initiativ.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

6. Hver medlemsstat skal fordele de beløb, der er angivet i bilag III, til de nationale programmer som følger:

a) mindst 20 % til aktioner vedrørende det specifikke mål som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra a), og

b) mindst 10 % til aktioner vedrørende det specifikke mål som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første afsnit, litra b).

Medlemsstaterne kan afvige fra disse minimumsprocentsatser under forudsætning af, at der i de nationale programmer indgår en forklaring på, hvorfor en ressourcetildeling under dette niveau ikke bringer opfyldelsen af det relevante mål i fare. Denne forklaring vil blive vurderet af Kommissionen i forbindelse med dens godkendelse af de nationale programmer som omhandlet i artikel 7, stk. 2.

7. Sammen med det samlede budget, der fastsættes for forordning (EU) nr. 515/2014, udgør det samlede disponible budget til instrumentet som fastsat i denne artikels stk. 1 finansieringsrammen for fonden det primære referencegrundlag for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Artikel 6

Midler til støtteberettigede aktioner i medlemsstaterne

1. Der bevilges 662 mio. EUR til medlemsstaterne som følger:

a) 30 % i forhold til størrelsen af deres befolkninger

b) 10 % i forhold til størrelsen af deres område

c) 15 % i forhold til antallet af passager og 10 % i forhold til tons fragt, der passerer igennem deres internationale luft- og søhavne

d) 35 % omvendt proportionalt med deres bruttonationalprodukt (købekraftstandard pr. indbygger).

2. Referencetallene for de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal være de seneste statistiske tal, som Kommissionen (Eurostat) har udarbejdet på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne har indsendt i henhold til EU-retten. Referencedatoen er den 30. juni 2013. De beløb til nationale programmer, der er beregnet på grundlag af de kriterier, der er omhandlet i stk. 1, er angivet i bilag III.

Artikel 7

Nationale programmer

1. Det nationale program, der skal udarbejdes inden for rammerne af instrumentet, og det, der skal udarbejdes inden for rammerne af forordning (EU) nr. 515/2014, forelægges Kommissionen som et enkelt nationalt program for fonden i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014.

2. Inden for rammerne af de nationale programmer, Kommissionen skal undersøge og godkende i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 514/2014, går medlemsstaterne inden for rammerne af de mål, der er anført i nærværende forordnings artikel 3, navnlig efter Unionens strategiske prioriteter, der er opført på listen i bilag I til denne forordning, idet der tages højde for resultaterne af den politiske dialog, der er omhandlet i artikel 13 i forordning (EU) nr. 514/2014. Medlemsstaterne må ikke anvende mere end 8 % af deres samlede bevilling til det nationale program til vedligeholdelse af Unionens IT-systemer og nationale IT-systemer, der bidrager til opfyldelsen af målene i denne forordning, og ikke mere end 8 % til aktioner i relation til eller i tredjelande, der gennemfører Unionens strategiske prioriteter, som er anført i bilag I til denne forordning.

3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11 for at ændre Unionens strategiske prioriteter, tilføje sådanne, eller lade sådanne udgå af denne forordnings bilag I.

Artikel 8

EU-aktioner

1. På Kommissionens initiativ kan dette instrument anvendes til at finansiere tværnationale aktioner eller aktioner af særlig interesse for Unionen (»EU-aktioner«) vedrørende de generelle, specifikke og operationelle mål omhandlet i artikel 3.

2. For at være støtteberettigede skal EU-aktionerne være i overensstemmelse med de prioriteter og initiativer, der er fastsat på EU-plan, og navnlig dem der er godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet i Unionens relevante strategier, politikcyklusser, programmer, trussels- og risikovurderinger, og navnlig støtte:

a) forberedende foranstaltninger, kontrolforanstaltninger, administrative og tekniske aktiviteter og udviklingen af den evalueringsmekanisme, der kræves for at gennemføre politikkerne vedrørende politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring

b) tværnationale projekter, der involverer to eller flere medlemsstater eller mindst én medlemsstat og ét tredjeland

c) analyse-, overvågnings- og evalueringsaktiviteter, herunder trussels- og risikovurderinger samt konsekvensanalyser, som er evidensbaserede og i overensstemmelse med de prioriteter og initiativer, der er fastsat på EU-plan, navnlig dem der er godkendt af Europa-Parlamentet og Rådet, og projekter vedrørende kontrol med gennemførelsen af EU-retten og Unionens strategiske mål i medlemsstaterne

d) projekter, der fremmer netværkssamarbejde, offentlig-private partnerskaber, gensidig tillid, forståelse og læring, indkredsning og formidling af bedste praksis og innovative fremgangsmåder på EU-plan, uddannelses- og udvekslingsprogrammer

e) projekter, der støtter udviklingen af metodologiske, navnlig statistiske redskaber og metoder og fælles indikatorer

f) erhvervelse, vedligeholdelse og/eller yderligere opdatering af teknisk udstyr, ekspertise, sikre faciliteter, infrastrukturer, tilknyttede bygninger og systemer, særlig informations- og kommunikationsteknologisystemer og komponenter hertil, på EU-plan, bl.a. med henblik på det europæiske samarbejde om internetsikkerhed og internetkriminalitet, navnlig med Europæisk Center til Bekæmpelse af IT-Kriminalitet

g) projekter, der øger kendskabet til Unionens politikker og mål blandt interessenterne og den brede offentlighed, herunder kommunikation med erhvervslivet om Unionens politiske prioriteter

h) særligt innovative projekter, der er med til at udvikle nye metoder og/eller anvender nye teknologier, og som kan overføres til andre medlemsstater, navnlig projekter med henblik på at afprøve og validere resultaterne af EU-finansierede sikkerhedsforskningsprojekter

i) undersøgelser og pilotprojekter.

3. Inden for rammerne af målene i artikel 3 yder instrumentet også støtte til aktioner i relation til eller i tredjelande, navnlig følgende:

a) aktioner til forbedring af politisamarbejdet og koordineringen mellem de retshåndhævende myndigheder og, hvor det er relevant, internationale organisationer, herunder fælles efterforskningsteam og andre former for tværnationalt samarbejde, adgangen til og udvekslingen af oplysninger og interoperable teknologier

b) netværkssamarbejde, gensidig tillid, forståelse og læring, indkredsning, udveksling og formidling af knowhow, erfaringer og bedste praksis, informationsdeling, fælles situationsforståelse og forudseenhed, beredskabsplanlægning og interoperabilitet

c) erhvervelse, vedligeholdelse og/eller yderligere opdatering af teknisk udstyr, herunder informations- og kommunikationsteknologisystemer og komponenter hertil

d) udveksling og uddannelse af personale og eksperter fra relevante myndigheder, herunder sprogundervisning

e) bevidstgørelses-, formidlings- og kommunikationsaktiviteter

f) trussels- og risikovurderinger og konsekvensanalyser

g) undersøgelser og pilotprojekter.

4. EU-aktionerne gennemføres i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 514/2014.

Artikel 9

Teknisk bistand

1. På Kommissionens initiativ og/eller vegne kan der via instrumentet ydes op til 800 000 EUR om året til teknisk bistand inden for rammerne af fonden, jf. artikel 9 i forordning (EU) nr. 514/2014.

2. På en medlemsstats initiativ kan instrumentet finansiere tekniske bistandstiltag i overensstemmelse med artikel 20 i forordning (EU) nr. 514/2014. Det beløb, der er afsat til teknisk bistand, overstiger for perioden 2014-2020 ikke 5 % af det samlede beløb, der bevilges en medlemsstat, plus 200 000 EUR.

Artikel 10

Krisebistand

1. Instrumentet yder finansiel bistand til dækning af presserende og konkrete behov i tilfælde af en krisesituation som defineret i artikel 2, litra j).

2. Krisebistanden gennemføres i overensstemmelse med artikel 6 og 7 i forordning (EU) nr. 514/2014.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 21. maj 2014. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for en periode på tre år, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af syvårsperioden.

3. Den i artikel 7, stk. 3 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 12

Anvendelse af forordning (EU) nr. 514/2014

Bestemmelserne i forordning (EU) nr. 514/2014 finder anvendelse på instrumentet.

Artikel 13

Ophævelse af retsakt

Afgørelse 2007/125/RIA ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.

Artikel 14

Overgangsbestemmelser

1. Denne forordning er ikke til hinder for videreførelse eller ændring, herunder hel eller delvis annullering, af de pågældende projekter indtil deres afslutning eller af bistand, som Kommissionen har godkendt på grundlag af afgørelse 2007/125/RIA eller anden lovgivning, der gælder for bistanden pr. 31. december 2013.

2. Når Kommissionen vedtager afgørelser om samfinansiering efter instrumentet, tager den hensyn til de foranstaltninger, som er vedtaget på grundlag af afgørelse 2007/125/RIA inden den 20. maj 2014, og som har finansielle virkninger i den periode, som samfinansieringen vedrører.

3. Forpligtelser, der er indgået i forbindelse med samfinansieringer, som er godkendt af Kommissionen mellem den 1. januar 2011 og den 31. december 2014, og for hvilke de dokumenter, der er nødvendige for, at foranstaltningerne kan afsluttes, ikke er sendt til Kommissionen inden for fristen for fremlæggelse af den endelige rapport, frigøres automatisk af Kommissionen senest den 31. december 2017, hvilket giver anledning til tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb.

Beløb, der vedrører foranstaltninger, som er suspenderet på grund af en retssag eller en administrativ klage med opsættende virkning, lades ude af betragtning ved beregningen af det beløb, som skal frigøres automatisk.

4. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2015 Europa-Parlamentet og Rådet en efterfølgende evaluering af afgørelse 2007/125/RIA vedrørende perioden 2007-2013.

Artikel 15

Revision

Europa-Parlamentet og Rådet reviderer på grundlag af forslag fra Kommissionen denne forordning senest den 30. juni 2020.

Artikel 16

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. april 2014.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS
Formand	*Formand*

BILAG I

Liste over Unionens strategiske prioriteter omhandlet i artikel 7, stk. 2

— Foranstaltninger for at forebygge alle former for kriminalitet og bekæmpe tværnational, grov og organiseret kriminalitet, navnlig projekter til gennemførelse af relevante projektcyklusser, narkotikasmugling, menneskehandel, seksuel udnyttelse af børn og projekter til indkredsning og opløsning af kriminelle netværk, forbedring af kapaciteten til at bekæmpe korruption, beskyttelse af økonomien mod kriminel infiltration og mindskelse af de finansielle incitamenter ved at beslaglægge, indefryse og konfiskere udbytte af kriminelle aktiviteter.

— Foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe internetkriminalitet og øge sikkerhedsniveauet for borgere og virksomheder i cyberspace, navnlig projekter til opbygning af kapacitet på området retshåndhævelse og retsvæsen, projekter, der sikrer samarbejdet med erhvervslivet for at aktivere og beskytte borgerne, og projekter til forbedring af kapaciteten til at håndtere internetangreb.

— Foranstaltninger for at forebygge og bekæmpe terrorisme og tackle problemet med radikalisering og rekruttering, navnlig projekter, der aktivt involverer befolkningen i udviklingen af lokale strategier og forebyggende politikker, projekter, der sætter de kompetente myndigheder i stand til at afskære terrorister fra at få adgang til finansiering og materiel og følge deres transaktioner, projekter, der beskytter transport af passagerer og fragt, og projekter, der øger sikkerheden i forbindelse med sprængstoffer og kemiske, biologiske, radiologiske eller nukleare materialer.

— Foranstaltninger for at øge medlemsstaternes administrative og operationelle kapacitet til at beskytte kritiske infrastrukturer i alle økonomiske sektorer, herunder dem, der er omfattet af direktiv 2008/114/EF [1], navnlig projekter, der fremmer offentlig-private partnerskaber for at skabe tillid og lette samarbejdet, koordineringen, beredskabsplanlægningen og udvekslingen og formidlingen af oplysninger og bedste praksis blandt offentlige og private aktører.

— Foranstaltninger for at øge Unionens modstandskraft mod kriser og katastrofer, navnlig projekter, der udvikler en sammenhængende EU-politik vedrørende risikostyring, som knytter trussels- og risikovurderinger til beslutningstagningen, samt projekter, der understøtter en effektiv og koordineret reaktion på kriser i tilknytning til den eksisterende (sektorspecifikke) kapacitet, ekspertisecentre og situationsovervågningscentre, herunder på områderne sundhed, civilbeskyttelse og terrorisme.

— Foranstaltninger med henblik på at opnå et tættere partnerskab mellem Unionen og tredjelande, navnlig lande ved Unionens eksterne grænser, og udarbejdelse og gennemførelse af operationelle handlingsprogrammer for virkeliggørelse af Unionens ovennævnte strategiske prioriteter.

[1] Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre (EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75).

BILAG II

Liste over fælles indikatorer for måling af de specifikke mål

a) forebyggelse og bekæmpelse af tværnational, grov og organiseret kriminalitet, herunder terrorisme, og styrkelse af koordineringen af og samarbejdet mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder og relevante tredjelande

i) antallet af fælles efterforskningsteam og operationelle projekter under European Multidisciplinary Platform against Criminal Threats (EMPACT), der støttes af instrumentet, herunder de deltagende medlemsstater og myndigheder.

Med henblik på de årlige gennemførelsesrapporter, jf. artikel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014, inddeles denne indikator yderligere i underkategorier, som f.eks.:

— leder (medlemsstat)

— partnere (medlemsstater)

— deltagende myndigheder

— deltagende EU-agenturer (Eurojust, Europol), hvis det er relevant

ii) antallet af personer ansat inden for retshåndhævende myndigheder, der er blevet uddannet i tværnationale problemstillinger med støtte fra instrumentet, og varigheden af deres uddannelse (persondage).

Med henblik på de årlige gennemførelsesrapporter, jf. artikel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014, inddeles denne indikator yderligere i underkategorier, som f.eks.:

— efter forbrydelsens art (omhandlet i artikel 83 i TEUF): terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, IT-kriminalitet, organiseret kriminalitet, eller

— efter horisontalt retshåndhævelsesområde: informationsudveksling, operationelt samarbejde

iii) antallet og den økonomiske værdi af projekter inden for kriminalitetsforebyggelse.

Med henblik på de årlige gennemførelsesrapporter, jf. artikel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014, inddeles denne indikator yderligere efter kriminalitetens art (omhandlet i artikel 83 i TEUF): terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, IT-kriminalitet, organiseret kriminalitet

iv) antallet af projekter, der støttes af instrumentet, med sigte på at forbedre informationsudveksling om retshåndhævelse, der har forbindelse med Europol's datasystemer, datalagre eller kommunikationsværktøjer.

Med henblik på de årlige gennemførelsesrapporter, jf. artikel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014, inddeles denne indikator yderligere efter kriminalitetens art (omhandlet i artikel 83 i TEUF): dataindlæsningsprogrammer, udvidelse af adgangen til SIENA, projekter der sigter mod at forbedre inputtet til analysedatabaser osv.

b) forøgelse af medlemsstaternes og Unionens kapacitet til effektivt at håndtere sikkerhedsrelaterede risici og kriser samt af beredskabet og beskyttelsen af mennesker og kritisk infrastruktur mod terrorangreb og andre sikkerhedsrelaterede hændelser

i) antallet af redskaber, der er indført og/eller opgraderet med støtte fra instrumentet for at gøre det lettere for medlemsstaterne at beskytte kritisk infrastruktur i alle sektorer af økonomien

ii) antallet af projekter i forbindelse med vurdering og håndtering af risici på området intern sikkerhed, som støttes af instrumentet

iii) antallet af ekspertmøder, workshopper, seminarer, konferencer, publikationer, websteder og (online)høringer, der organiseres med støtte fra instrumentet.

Med henblik på de årlige gennemførelsesrapporter, jf. artikel 54 i forordning (EU) nr. 514/2014, inddeles denne indikator yderligere i underkategorier, som f.eks.:

— relateret til beskyttelse af kritisk infrastruktur eller

— relateret til risiko- og krisestyring.

BILAG III

Tal for de nationale programmer

Bevillinger fra Fonden for Intern Sikkerhed — Beløb til de nationale programmer

MS	Befolkning (antal personer)		Område (km²)		# passagerer				# tons fragt				BNP/indbygger (EUR)			Bevilling
	(2013)		(2012)		Luftvej (2012)	Søvej (2011)	Totalt		Luftvej (2012)	Søvej (2011)	Totalt		(2012)			
	30 %		10 %		15 %				10 %				35 %			2014-2020
	Antal	Bevilling	Antal	Bevilling	Antal			Bevilling	Antal			Bevilling	Antal	Nøgle	Bevilling	
AT	8 488 511	3 845 782	83 879	1 321 372	8 196 234	0	8 196 234	3 169 093	219 775	0	219 775	4 651	36 400	16,66	3 822 008	12 162 906
BE	11 183 350	5 066 698	30 528	480 917	8 573 821	0	8 573 821	3 315 088	1 068 434	232 789 000	233 857 434	4 948 770	34 000	17,84	4 091 797	17 903 270
BG	7 282 041	3 299 182	110 900	1 747 038	1 705 825	0	1 705 825	659 561	18 536	25 185 000	25 203 536	533 344	5 400	112,33	25 763 168	32 002 293
CH																
CY	862 011	390 540	9 251	145 734	1 587 211	107 000	1 694 211	655 071	28 934	6 564 000	6 592 934	139 516	20 500	29,59	6 786 396	8 117 257
CZ	10 516 125	4 764 407	78 866	1 242 401	3 689 113	0	3 689 113	1 426 404	58 642	0	58 642	1 241	14 500	41,83	9 594 559	17 029 012
DE	82 020 688	37 160 068	357 137	5 626 095	66 232 970	1 146 000	67 378 970	26 052 237	4 448 191	296 037 000	300 485 191	6 358 712	32 299	18,78	4 307 288	79 504 401
DK																
EE	1 286 479	582 849	45 227	712 475	466 960	61 000	527 960	204 137	23 760	48 479 000	48 502 760	1 026 390	12 700	47,76	10 954 418	13 480 269
ES	46 006 414	20 843 540	505 991	7 971 031	24 450 017	3 591 000	28 041 017	10 842 125	592 192	398 332 000	398 924 192	8 441 827	22 700	26,72	6 128 683	54 227 207
FI	5 426 674	2 458 594	338 432	5 331 428	3 725 547	250 000	3 975 547	1 537 155	195 622	115 452 000	115 647 622	2 447 275	35 600	17,04	3 907 896	15 682 348
FR	65 633 194	29 735 595	632 834	9 969 228	48 440 037	906 000	49 346 037	19 079 761	1 767 360	322 251 000	324 018 360	6 856 709	31 100	19,50	4 473 348	70 114 640
GR	11 290 067	5 115 047	131 957	2 078 760	5 992 242	66 000	6 058 242	2 342 434	72 187	135 314 000	135 386 187	2 864 972	17 200	35,27	8 088 437	20 489 650
HR	4 398 150	1 992 614	87 661	1 380 951	4 526 664	5 000	4 531 664	1 752 179	6 915	21 862 000	21 868 915	462 779	10 300	58,89	13 506 904	19 095 426
HU	9 906 000	4 487 985	93 024	1 465 432	1 327 200	0	1 327 200	513 165	61 855	0	61 855	1 309	9 800	61,90	14 196 032	20 663 922
IE	4 582 769	2 076 257	69 797	1 099 534	3 139 829	0	3 139 829	1 214 022	113 409	45 078 000	45 191 409	956 317	35 700	16,99	3 896 950	9 243 080
IS																
IT	59 394 207	26 908 977	301 336	4 747 041	21 435 519	1 754 000	23 189 519	8 966 282	844 974	499 885 000	500 729 974	10 596 188	25 700	23,60	5 413 273	56 631 761
LI																
LT	2 971 905	1 346 443	65 300	1 028 692	504 461	0	504 461	195 051	15 425	42 661 000	42 676 425	903 096	11 000	55,15	12 647 374	16 120 656

MS	Befolkning (antal personer)		Område (km^2)		# passagerer				# tons fragt				BNP/indbygger (EUR)			Bevilling
	(2013)		(2012)		Luftvej (2012)	Søvej (2011)	Totalt		Luftvej (2012)	Søvej (2011)	Totalt		(2012)			
	30 %		10 %		15 %				10 %				35 %			2014-2020
	Antal	Bevilling	Antal	Bevilling	Antal			Bevilling	Antal			Bevilling	Antal	Nøgle	Bevilling	
LU	537 039	243 309	2 586	40 738	365 944	0	365 944	141 493	615 287	0	615 287	13 020	83 600	7,26	1 664 128	2 102 689
LV	2 017 526	914 055	64 562	1 017 066	1 465 671	676 000	2 141 671	828 082	31 460	67 016 000	67 047 460	1 418 824	10 900	55,65	12 763 405	16 941 431
MT	421 230	190 841	316	4 978	335 863	0	335 863	129 862	16 513	5 578 000	5 594 513	118 388	16 300	37,21	8 535 037	8 979 107
NL	16 779 575	7 602 108	41 540	654 399	23 172 904	0	23 172 904	8 959 858	1 563 499	491 695 000	493 258 499	10 438 081	35 800	16,94	3 886 065	31 540 510
NO																
PL	38 533 299	17 457 791	312 679	4 925 731	4 219 070	9 000	4 228 070	1 634 793	68 306	57 738 000	57 806 306	1 223 267	9 900	61,27	14 052 637	39 294 220
PT	10 487 289	4 751 342	92 212	1 452 643	5 534 972	0	5 534 972	2 140 110	116 259	67 507 000	67 623 259	1 431 008	15 600	38,88	8 918 020	18 693 124
RO	21 305 097	9 652 429	238 391	3 755 444	1 239 298	0	1 239 298	479 177	28 523	38 918 000	38 946 523	824 166	6 200	97,84	22 438 889	37 150 105
SE	9 555 893	4 329 367	438 576	6 909 023	5 757 921	1 320 000	7 077 921	2 736 695	144 369	181 636 000	181 780 369	3 846 742	43 000	14,11	3 235 375	21 057 201
SI	2 058 821	932 764	20 273	319 367	513 394	0	513 394	198 505	9 015	16 198 000	16 207 015	342 964	17 200	35,27	8 088 437	9 882 037
SK	5 410 836	2 451 419	49 036	772 480	330 166	0	330 166	127 659	20 894	0	20 894	442	13 200	45,95	10 539 478	13 891 478
UK																
Total	438 355 190	198 600 000	4 202 290	66 200 000	246 928 853	9 891 000	256 819 853	99 300 000	12 150 336	3 116 175 000	3 128 325 336	66 200 000	606 599	1 010	231 700 000	662 000 000
Andel af budgetbevilling		198 600 000		66 200 000				99 300 000				66 200 000			231 700 000	662 000 000